

KÃ¼ÅŒÃ¼kkÃ¶yIÃ¼ Ahmet Efendi'yle Å°igili HatÃ±ra

Å°zmir, 02. 06. 2003

Å

KÃ¼ÅŒÃ¼kkÃ¶yIÃ¼ Ahmet Efendiâ€™yle Å°igili HatÃ±ra

Å

Babam ilÃ¶rahmetillÃ¶h, HacÃ± Ahmet Aras ve ben, Å¼ÅŒÃ¼mÃ¼z, Å±anakkale yoluyla Å°stanbulâ€™a gittik. Babam, durmadan Å°ofÃ¶re âœœOÃ°lum namaz! OÃ°lum ikindi namazÃ±nÃ± geÃ¶irmeyelim. Namaz!âœ•

Adam oyaladÃ±, vakit geÃ¶siyordu. Peder kalktÃ± ayaÃ°ya. ÅžofÃ¶rÃ¶n yanÃ±na gitti. Araba da doluydu. Var sesiyle âœœNamaz!âœ• diye haykÃ±rdÃ±. ÅžofÃ¶r mecburen kenara ÅŒekti ve biz, Å¼ÅŒÃ¼mÃ¼z, ikindi namazÃ±nÃ± edÃ¶ ettik.

Peder:

- OÃ°lum, bu millet namaz kÃ±lmaz mÃ±? diye sordu bana.

Ne cevap vereceÃ°imi bilemedim. Peder, ona da Å¶fkelendi. âœœBu nasÃ±l MÃ¼slÃ¼manlÃ±k?âœ• diye sÃ¶ylendi.

Å°stanbulâ€™a gittik. HacÃ± Tefvik BabanÃ±n evinde misafir olduk.

NakÃ°yi Å°eyhi olan, KÃ¼ÅŒÃ¼kkÃ¶yâ€™de Ahmet Efendiâ€™yi ziyarete gidelim, dediler. HacÃ± Tefvik Baba, HacÃ± Muhittin Baba, HacÃ± Ahmet Aras ve ben, dÃ¶rdÃ¼mÃ¼z, KÃ¼ÅŒÃ¼kkÃ¶yâ€™e gittik.

Bu HacÃ± Ahmet Efendi, NakÃ°yi Å°eyhi, aslen Oflu veya Rizeli. Erzurumâ€™a gitmiÃ°. Orada hocalÃ±k yapmÃ±Å°. Oradan da ÅŒocuklarÃ± vasÃ±tasÃ±yla Å°stanbulâ€™a, KÃ¼ÅŒÃ¼kkÃ¶yâ€™e getirilmiÃ°.

Biz de HacÃ± Babalarla ziyarete gittik. 4-5 kiÃ°i de zaten yanÃ±nda vardÃ±. YaÃ°Ã± 85â€™lerde. Å±ok mÃ¼tevazÃ±, ilim sahibi. Herkes elini, cÃ¼ppesini, kolunu Å¶pÃ¶yor. Sonradan da birkaç kiÃ°i geldi. 10-15 kiÃ°iyi bulduk. Tahtadan yapÃ±lmÃ±Å° bir geniÃ° sofada oturuyordu. YÃ¶ni tahta divanda. Herkes hÃ¼rmet saygÃ± ile Oâ€™nu dinliyordu. Ahmet Aras ile ben elini Å¶pmek istedik. Å±ptÃ¼rmedi, elimizi vurdu. Biz de elimizi Å¶perek, Oâ€™na saygÃ± kabilinden baÃ°Ã±mÃ±za koyduk ve kapÃ± dibinde oturduk; o cemaatÃ±n dÃ±Ã±nda. Orada yapÃ±lan hareketlerin biraz ifrat olduÃ°unu, aÃ°Ã±rÃ± olduÃ°unu muhakeme yaptÃ±m.

Birisi sordu:

- Å°mam-Ã± Azamâ€™n durumuna ne dersiniz?

Tabi ki soran da, oradakiler de hep hoca.

- Maalesef, maalesef! SapÃ±ttÃ±. Onu zindana attÃ±lar, milleti bozmasÃ±n diye. Ve zindanda eza ceza ile Å¶ldÃ¼rÃ¼ldÃ¼. Diye sÃ¶yledi. Ben Oâ€™nun iÃ°in 60 senedir aÃ°Ã±yorum.

- Peki, ne yapmÃ±Ã°tÃ±?

- Akaidâ€™de â€œSâ€±fat, zâ€œtâ€±n aynâ€±dâ€±r.â€• diye sâ€œylemiâ€œti. Halk buna tepki yapâ€±nca, â€œSâ€±fat, zatâ€±n gayrâ€±dâ€±r.â€• dedi. Ve yine bunu da halk, hazmedemeyince â€œCanâ€±m ne ayrâ€±dâ€±r, ne gayrâ€±dâ€±r.â€• Sapâ€±ttâ€±, â€œtâ€±râ€œ cevap verdi. Zamanâ€±n hâ€œkâ€œmdarâ€±na bunlar anlatâ€±ldâ€±. O gâ€œnkâ€œ kadâ€±nâ€±n fetvalarâ€±yla iâ€œseriye alâ€±ndâ€±. Maalesef â€œok tehlikeli bir duruma dâ€œtâ€œ. Bu da Cafer-i Sâ€œdâ€±kâ€™a biat ettikten sonra â€œbu hâ€œller- oldu.

Ama, biz bunu halktan gizli tutarâ€±z. Demeyiz ki, O, â€œmâ€œnsâ€±z gitti. O bizim mezhep sahibimiz. Siz sordunuz, siz de hocasâ€±nâ€±z, diye anlatâ€±yorum. Buraya kadar Hocaefendinin izahâ€±, ifadesi.

Ben â€œhsen buraya kadar â€œok zor sabrettim:

- Bir dakika! Bir dakika! Muhterem Efendiler! â€œmam-â€± Azam iâ€œsin â€œmâ€œnâ€±nâ€± kurtaramamâ€±â€œ diyenlerin â€œmâ€œnâ€±ndan ben â€œphe ederim. Onlar taklittedirler!

Bir sessizlik oldu. Uzun bir salonun giriâ€œ kapâ€±sâ€±nâ€±n yanâ€±nda oturuyordum. yanâ€±mda Hacâ€± Ahmet Aras vardâ€±. Bana doâ€œru dâ€œndâ€œler. Ben yine:

-Bir dakika Efendiler! Beni dinleyin! â€œmam-â€± Azam Hz.â€™leri Cafer-i Sâ€œdâ€±kâ€™tan maya-yâ€± Muhammediyeâ€™yi, ilm-i Ledâ€œnâ€œ manen tahsile baâ€œladâ€±â€œ zaman kendisinde bâ€œyâ€œk olaylar, tecellâ€œler zuhâ€œra gelmiâ€œtir. Ledâ€œn ilmi, hikmet ve mâ€œnâ€œ ilmidir. Herkesin buna akâ€±l erdirmesi mâ€œmkâ€œn deâ€œildir. Aynen â€œmam-â€± Azamâ€™n sâ€œylediklerini aâ€œkla, zevkle sâ€œyliâ€œyorum, â€œmâ€œn ediyorum.

â€œSâ€±fat zâ€œtâ€±n aynâ€±â€œ ifadesini kullandâ€±â€œ zaman, Makam-â€± Ruhâ€™taydâ€±. Kurb-i ferâ€œizâ€™deydi. Zâ€œtâ€±ndan zâ€œtâ€±na mazhar dâ€œmâ€œtâ€œ, bu zâ€œt-â€± muhterem. Bu hâ€œle gelebilmesi iâ€œsin Cafer-i Sâ€œdâ€±kâ€™tan fenâ€œfillah mertebelerini gâ€œrmâ€œtâ€œ. â€œzirk fiilinden fiilullaha, â€œzirk sâ€±fatlarâ€±ndan sâ€±fatullaha, â€œzirk vâ€œcudundan vâ€œcudullaha mazhar dâ€œyâ€œn, â€œmâ€œtu kable en temâ€œtuâ€œ sâ€±rrâ€±na mazhar olan â€œmam-â€± Azam Hz.â€™leri, Peygamberimizin Ledâ€œn ilmini Peygamberin torunundan tahsil ediyordu. Fena-yâ€± zâ€œttan tecellâ€œ-yi zâ€œta mazhar olan bu zâ€œt-â€± muhterem â€œesâ€±rr-â€± feeynemaâ€œyâ€± mâ€œyâ€œhade etti. â€œel vahde bi lâ€œ kesreâ€œ kesretsiz bir vahdet. Burada sâ€±fat, zatâ€±n aynâ€±dâ€±r. Hz. â€œsaâ€™nâ€±n makamâ€±. Makam-â€± Ruh. â€œyle bir hâ€œl ki, Sâ€œleyman â€œtelebiâ€™nin ifade ettiâ€œi gibi:

Kim ne hâ€œlidir ve mâ€œli ol mahal

Aklâ€± fikretmez o hâ€œli fehm u hâ€œli!

â€œyle bir zevk, â€œyle bir hâ€œli... Harfle, sâ€œzle, kelâ€œmla ifade edilemeyecek â€œekilde! Gâ€œlgelerin kaybolduâ€œu... Kesretin ortadan kalkâ€±p, vahdet tecellâ€œsine mazhar olan bu zâ€œt-â€± muhterem â€œmam-â€± Azam â€œehalk Hakâ€œ bir vâ€œcut demiâ€œ, Hakâ€™tan gayrâ€± bir â€œyey gâ€œrememiâ€œ. â€œSâ€±fat, zâ€œtâ€±n aynâ€±dâ€±r.â€œ ifadesin kullanmâ€±â€œtâ€±r.

Ve yine bu zâ€œt-â€± muhterem halkâ€±n tepkisine gâ€œre ifadesini deâ€œiâ€œtirmemiâ€œtir. Makamâ€± deâ€œiâ€œmiâ€œ, Makam-â€± Ruhâ€™tan Tafsilâ€œt-â€± Muhammediyeâ€™ye, Hazretâ€œâ€™-Cemâ€™e geâ€œirilmemiâ€œtir. â€œHâ€œvez zâ€œhirâ€œ olan Hak, â€œHâ€œvel bâ€œtâ€±nâ€œ olmuâ€œtur. Hz. Muhammedâ€™in doâ€œuâ€œu! Fark makam! Bu makama â€œekulluk makamâ€œ denir ki, burada â€œSâ€±fat, zâ€œtâ€±n gayrâ€±dâ€±r!â€œ demiâ€œtir.

Makamlarâ€± deâ€œiâ€œtikâ€œse, makamdan makama seyr â€œ sâ€œlâ€œk eden bu zâ€œt-â€± muhterem, bizlere ifadeleriyle, akaidiyle ders veriyordu.

Hak zâ€œhir, â€œSâ€±fat, zâ€œtâ€±n aynâ€±dâ€±r.â€œ diye buyurdu.

Hak b'Âçt-Â±n, â€œSÂ±fat, z'Âçt-Â±n gayr-Â±d-Â±r.â€• dedi. Ama bu z'Âçt-Â± muhteremin gayesi, kesret vahdet tevhit etmektir. M'Âçn-Âç-y-Â± tevhi-Â±di ikm-Âçl i-Â±şin m-Â¼r-Â¼yidi taraf-Â±ndan ders de-Â¼y-i-Â¼y-tirildi. Kavsey-n sahib-i oldu.

Makam-Â± Cem-Â±den vahdet -Â¼u-urunu, zevk ve m-Âçn-Âçs-Â±n-Â± ald-Â±.

Makam-Â± Hazret-Â±de, yani Tafsil-Âçt-Â± Muhammediye-Â±de kulluk -Â¼u-uruna, ya-Â¼ant-Â±s-Â±na girdi. -Â¼-yle kul ki, fen-Âçfillahtan s-Â¼z-Â¼lm-Â¼-Â¼, Hakk'-Â± diyet etmi-Â¼, kesret vahdet tevhit etmi-Â¼.

Kavsey-n-Â±de kesret vahdet tevhit eden z'Âçt-Â± muhterem -Â¼e-Ne ayn-Â±d-Â±r, ne de gayr-Â±d-Â±r!â€• demi-Â¼tir.

-Im-i Led-Â¼n meratip ve makamat-Â±n-Â± ya-Â¼ayarak, yazarak, en g-Â¼zel ifadeleriyle bizi tenvir eden bu z'Âçt-Â± muhterem, ilm-i Led-Â¼n u-Â¼runa can-Â±n-Â± da feda etmi-Â¼tir.

Cafer-i S-Âçd-Â±kâ€™a biat ettikten sonra -Â¼e-Â¼ki senem olmasayd-Â±, hel-Âçk olurdu!â€• diye buyuran -Â¼st-Âçd-Â±m-Â±z katiyetle ifade edeyim ki, -Â¼m-Âçn-Â± k-Âçmil, amel-i salih -Â¼zerine ten kafesinden m-Âçn-Âç -Âçlemine kanat a-Â¼m-Â±-Â¼t-Â±r.

O cemiyette -Âçcizane bunlar-Â± ifade etti-Â¼im zaman, oturdu-Â¼u yerden bir ok gibi f-Â±rlayarak, o ya-Â¼i-Â¼ h-Âçlinde, yan-Â±ndaki cemaatin omuzlar-Â±na basarak -Â¼elleriyle-ko-Â¼tu geldi. Kap-Â± dibinde oturuyordum. Bana sar-Â±ld-Â±. Ellerime, dizlerime sar-Â±larak a-Â¼i-Â¼y-Â¼yordu. Sevin-Â¼ g-Â¼z-Â¼y-Â¼lar-Â± d-Â¼k-Â¼y-Â¼du.

- Kim bu z'Âçt-Â± muhterem? Kimsin? 60 senelik g-Â¼z ya-Â¼lar-Â±m-Â± durdurdun. Bu s-Â¼ylediklerine can u g-Â¼n-Â¼lden inan-Â¼yorum ve sana dua ediyorum, binlerce te-Â¼ekk-Â¼r ediyorum. S-Â¼yle Allah a-Â¼k-Â±na, sen kimsin?

Kay-Â±npeder, amcaz-Âçde Hac-Â± Tefvik Efendi:

- O bizim o-Â¼lumuz, damad-Â±m-Â±z, talebemiz, ifade edince,

- Yok, yok Hac-Â± Tefvik Efendi! Bu ba-Â¼ka -Âçlemden gelme. Sizden bunda bir -Â¼ey yok. Bug-Â¼ne kadar hi-Â¼bir -Âçlim, bunu bize b-Â¼yle izah edemedi, etmedi. Hi-Â¼bir kitap b-Â¼yle yazmad-Â±. S-Â¼yle -Â¼hem a-Â¼i-Â¼y-Â¼yor, hem s-Â¼y-Â¼yor- s-Â¼yle Allah a-Â¼k-Â±na sen kimsin?

- Ben, O sultan-Â±n izinden giden, ayn-Â± dersleri g-Â¼ren, fen-Âçfillah olan, z'Âçt-Â± Hakk-Â±n mazhar-Â±. -Â¼e-H-Â¼vel evvel-Â¼, vel ahiru, vez z'Âçhiru vel b'Âçt-Â±n-Â± ayet-i kerimesinin mensubu, h-Âçlde tevhi-Âçt edip, ya-Â¼ayan, zevk eden o Cafer-i S-Âçd-Â±kâ€™-Â±n bendeleriyiz.

Muhteremler!

Muhiddin-i Arab-Â±n su-Â¼u mu vard-Â±? Vahdeti zuh-Â¼ra geldi de dara-Â¼ac-Â±na -Â¼-kt-Â±. -Â¼zeyh Bedrettin, -Â¼e-Halk-Â±n y-Â¼z-Â¼nden Hakk'-Â± sevelim. Gelin dostlar, yar-Â±nlara bir -Â¼ey b-Â±rakmayal-Â±m. H-Â¼d-Âç g-Â¼n gibi z'Âçhir!â€• dedi de o da d-Âçr -Â¼zre mira-Â¼ eyledi. Seyit Nesim-Â±n derisi y-Â¼z-Â¼ld-Â¼.

-Â¼eittif-Âçkiâ€• had-Â±sini ihtil-Âçfa -Â¼sevirdiler de yapt-Â±klar-Â± katliamlar-Â± -Â¼rtmeye -Â¼sal-Â±-Â¼t-Â±lar.

Kerbela-Â±da Hz. H-Â¼seyin-Â±n ba-Â¼-Â± neden kesildi? 72 evl-Âçd-Â± -Â¼ehit edildi?..

Hani m-Â¼sl-Â¼man-Â±n elinden, dilinden, azalar-Â±ndan kimseye zarar gelmezdi? Hani biz, imha de-Â¼il ihy-Âç edecektik? Hani biz d-Â¼-Â¼eni kald-Â±racakt-Â±k?!

Ä°lmin zÄhirinde kalÄ±p, bÄtÄ±nÄ mÄnÄlarÄ±ndan nasipdar olmayanlar, olamayanlar neler neler yaptÄ±lar, ama yine de tatmin olmadÄ±lar, olamadÄ±lar...YezidÄler astÄ±lar, kestiler, hadisat ve olaylar yaptÄ±lar, ama yine de tatmin olmadÄ±lar, olamadÄ±lar...Ä

Kerbelaâ€™da bizim baÄÄ±mÄ±z kesildi. Seyit NesimÄâ€™de bizim derimiz yÄ±zÄ±ldÄ±. Äzeyh Bedrettinle dÄra biz ÄÄ±ktÄ±k. Muhittin-i ArabÄâ€™yle canÄ± biz verdik. Onlar benim aynÄ±mdÄ±rlar.

Kerbela olayÄ± Ä°slÄmâ€™Ä±n yÄ±z karasÄ±. Yezid, muaviye soyunun kahpece oyunlarÄ±. Allah bize acÄ±sÄ±n. Onlar fÄ±rsat buldukÄ±a aynÄ±nÄ±, daha Äiddetlisini yaparlar. Biz imkÄn buldukÄ±a onlarÄ± ÄmÄna, tevhÄde davet ederiz.

Derdimizi halka anlatamadÄ±k. Anlamak da istemediler. Nefisleri buna engel. Nefs-i emmarelerini aÄamadÄ±lar.

Ben yine Sultanlar SultanÄ±na iltica ediyorum. Can u gÄnÄ±lden sevip, dualar ediyorum:

Tut elimiz ezel ebed. YÄ±ce sultan bizi bize bÄ±rakma. Bizi bir an olsun gaflete dÄÄrme. Dilimizi Allah demekten mahrum etme. Vallahi tarih boyunca yaralÄ±yÄ±z, Ä±zgÄ±nÄ±z. Allah dostlarÄ±na neler yapmadÄ±lar, neler yapmadÄ±lar!..

Surette ayrÄ± gÄzÄ±ksek de, tarihlerimiz birbirinden uzak olsa da biz yine yek vÄ±cuduz.

Kerbela olayÄ±nÄ±n acÄ±klÄ± vakasÄ±nÄ± aynen gÄnÄ±mde, ruhumda yaÄÄ±yor, hissediyorum. TazeliÄini bugÄ±n olmuÄ gibi taÄÄ±yorum. Ve yine Allah yolunda canlarÄ±nÄ± feda edip Hakkâ€™Ä± diyet eden bu zÄt-Ä± muhteremleri ruhumuzda, gÄnÄ±mÄ±zde yaÄÄ±yor, hissediyor, aynÄ± acÄ±yÄ± bÄ±tÄ±n dostlar ile paylaÄÄ±yoruz. PaylaÄarak azaltmÄ±yoruz. aynÄ± hÄlle hÄllenmek, aynÄ± acÄ±yÄ± duymak, hissetmek... Bunu ifade etmek istiyorum.

Gelin Dostlar!

Kader diyelim. Sevgilinin imtihanÄ±, nazdaki niyazÄ±, zÄtÄ±na mazhar kÄ±lÄ±ÄÄ±, fena-yÄ± tamda bekanÄ± zevkini veriÄi, can dostlarÄ± ÄÄ±msÄ±zÄye geÄirip, ebediyen yÄd ediÄi. Hikmetinden sual olmaz. FenÄfillah olan nÄra yanmaz.

OlaylarÄ± kader nehrine atmazsak tahammÄ±l kolay deÄildir.

Allah, rÄ±zasÄ±ndan, sevgisinden, kadere rÄ±za gÄstermekten bizi mahrum etmesin. Amin!

YazÄ±lacak o kadar Äok Äeyler var ki... Buna ne zaman yeter, ne de imkÄn!

Allah'a emÄnet olun, derim.

Ä Ä Ä Ä Ä Ä

HACI BABA

Ä

HÄ±seyin Sabri SOYYÄ°Ä°T

Ä Ä Ä Ä Ä Ä

Bu Sayfanýn Geldiði Adres

Tasavvuf DerneÄŸi:

<http://www.tasavvufdernegi.com>

Bu Sayfanýn Adresi:

<http://www.tasavvufdernegi.com/modules.php?name=Content&pa=showpage&pid=10>